

ham, idet dette ærede Medlem (Fallefen) siger, at det ærede Medlem for Holbek Amts 2den Valgkreds er „Improvisator“, og at man derfor ikke skal tage det saa nøie med ham. Men her er imidlertid et Tilfælde, hvor det ærede Medlem for Holbek Amts 2den Valgkreds ikke var Improvisator, og det er derfor, jeg ikke kan Andet end minde ham om nogle Ord, som han har sagt paa den grundlovgivende Rigsforsamling, altsaa kort efter, at han havde været Minister. Der var dengang netop Spørgsmaal om Bestemmelsen om Adskillelse mellem Domsmagten og Administrationen, og da det er ganske kort, skal jeg med den ærede Formands Tilbedelse oplæse det. Det ærede Medlem yttrede sig saaledes: „Det forekommer mig, som at denne Paragraph egentlig ikke er farlig, naar man læser den heel og holden, det vil sige baade det, som staaer i den, og det, som naturligtvis skal underforstaaes. Paragraphen lyder nemlig: „„Retspleien bliver at adskille fra Forvaltningen efter de Regler, der fastsættes ved Lov““, og da Tiden vil være lang, inden dette kan skee, saa er Faren heller ikke stor, og at Tiden vil blive lang, troer jeg, at vi ville erkjende, naar vi see hen til, at ikke en eneste af de Stater i Europa, som for længe siden have antaget dette Princip, har været istand til at sætte det igjennem, ikke engang England, hvor man i City of London har en Magistrat, der paa eengang baade har administrativ og dømmende Myndighed, saa at jeg troer, naar vi tage Paragraphen paa denne Maade, bliver den ikke farlig. Da jeg sidst var beskæftiget med denne Paragraph, gjorde jeg mig al mulig Umage for, at den ikke skulde fremkomme. Jeg erkjender vel, at den var smul i sit Princip, men den vilde blive forteret af Tiden i sin Udvølse“; efter disse Ord hørte man i Forsamlingen „Ratter“ — dengang satte man i Tidenden, hvad der bevægede sig i Forsamlingen. Hvad siger nu den ærede Rigsdagsmand her? Han siger, at vi meget længe ville komme til at vente paa Udførelsen af denne Tanke; han opstiller London som Exempel med en Tilstand, der er Aarhundreder gammel, og nu siger han paa eengang, at vi ikke kunne indføre Nævningeinstitutionen, naar vi ikke faae denne Adskillelse bragt tilveie. Er det nu nu-

ligt at finde nogenformelst Samklang mellem disse Ytringer? Ellers pleier der dog i den ærede Rigsdagsmands Ytringer at være en Traad, hvorved man kan forfølge det Princip, som han paa forskjellige Maader søger at arbejde hen til. Jeg vil endnu kun sige, og derved vil jeg tillige svare min ærede Ven fra Kjøbenhavns Amts 3die Valgkreds (Liebe), at det er saa langt fra, at man i England, hvis Institution i denne Henseende han lovpriste, har gennemført Adskillelsen mellem Domsmagten og Administrationen. Det er ikke blot i Byerne, at denne Adskillelse mangler, men Fredsdommerne paa Landet have meget væsentlige administrative Forretninger; de samme Mænd, der anstille en Slags Forundersøggelse, der dømmes i en Mængde mindre Straffesager, deels med, deels uden Nævninger, have en stor Deel administrative Forretninger. Det er altsaa langt fra, at man i det Land, som man ellers priser saa høit, har anseet det for en nødvendig Betingelse med Hensyn til Nævningeinstitutionen at udskille det Administrative, at man tvertimod meget godt kan finde sig i det Forhold, som bestaaer og efterhaanden har udviklet sig; disse Fredsdommere have netop vundet megen Anseelse og Indflydelse. Jeg haaber ganske vist, at den Tid kommer, da Adskillelsen kan finde Sted, men jeg siger, at de pecuniære Vanskeligheder i den Henseende for Debliffet ere uovervindelige. Gaaer man med den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds (Tscherning), vil det ikke være let at erstatte de Offere, som ville kræves. Der er i den ærede Rigsdagsmands hele Tankegang Noget, som jeg troer danner en Kløft imellem ham og mig. Han siger vel, at han ønsker Nævninger indførte; men jeg maa have den Tro efter den Maade, hvorpaa han tager Sagen, at Duffet dog ikke er levende, og den Maade, hvorpaa han udtalte sig her, og som stemmer med mange andre Udtalelser, gjør, at der er en Kløft imellem os, der ikke kan udfyldes. Han anpriste i stærke Udtryk den hele Udvikling, som Absolutismens Indførelse i Danmark har medført, og han har anprist den mange Gange; jeg troer, at en af hans Forsædne var med ved denne Leilighed, og Førligheden er maaskee noget Nedarvet hos